

Nilgün Takla Güvercini 6 Bölüm

– GülsenTunçka · 18 Şubat 2017

Öğretmeni evine bırakıp dönen Emin efendinin beyninde şimşekler çakmaya başlamış, Yüksel hanımın söyledikleri kafasının içinde dolanıp duruyordu.

Eve geldikten sonra karısı ondaki bu değişikliği görmüş ve - Hayırdır, ne oldu? Kocasını - Ya, bu hoca hanım var ya dulmuş! Karısı - Eee, ne olacak dul ise! - Emin efendi - Yahu sana da bir şey anlatılmaz mı be kadın, dulmuş işte. Ayşe hanımın canı bir hayli sıkılır ve - Hadi yat, seninle uğraşacak vaktim yok benim, işim gücüm var, ortalığı biraz toparlayıp o zaman yatarım, kasabaya dönme vaktimiz daha gelmedi mi? kocasını - Bence de geldi, hem köye madem sık, sık gidip gelecekseniz, kasabaya da gidip bir kontrol etmekte fayda var hanım.

Ertesi sabah kahvaltı hazırlayan Ayşe hanım - Nilgün haydi kızım eniştene bak bakalım avluda mı? Teyzesinin kocasını arayan kız - Teyze, amcam ne avluda ne de hayvanların yanında yok. Ayşe hanımın canı bir hayli sıkılmış, köyden kasabaya gitmeyi bu kadar gitmek istediğini çok arzu etmemiş, aklından da - Bu adama neler oluyor Allah'ım diye kendi kendine defalarca soruyordu.

Nilgün ve teyzesi kahvaltı yaparken kocasını bakkaldan şehir ekmeği aldım dün öğretmen bakkala kasabadan ekmeği geliyor almak isterseniz alın demişti, ha bir değişiklik olsun diye bende aldım. Ayşe hanım - Şunun şurasında bir haftadır şehir ekmeği yemiyoruz, ben köy ekmeğine özlem duyunca, aklıma bile gelmedi, sen, bir haftada ne has şehir ekmeğini özledin, diyerek kocasını tiye alıp dalga geçer.

Emin efendi - Nilgün hadi kızım bana bir büyük bardak çay veriver, kahvaltıdan sonra mezarlığa gideriz ne dersin. Nilgün - Enişte çok sevindim, ne zaman istersem mezarlığa getirirsin değil mi? Tamam ben ayakkabımı giydiğimde hazırım, teyze sen gelmiyor musun? Ayşe hanım - Siz gidin kuzum, benim buraları biraz toparlamam gerek, olmazsa kasabada bir, iki gün durup yine geliriz, buradaki hayvanlara kim bakacak, artık, senin cesur köpeğin Ateş buranın bekçiliğini iki günde olsa yapar, avlunun kapısını açık bırakırız kapı komşunuz hanım Ateşin yemeğini suyunu verir. Emin efendi - Heee, köpeğimiz Ateş; İnek, öküz, koyun, kuzu, horoz, tavuk, eşek evcil güvercinlerden daha da önemli ya! Ayşe hanım - Ne kadar boş bu konuşmaların, köpekler evin bekçileri, her evin bir Ateşi, çomarı, efesi yok mu? O bekçiler ki, evin her köşesi ile tüm hayvanları korumuyor mu? Sen bir kendi işine bak hele, ben işi mi bilirim, hadi Nilgün mezarlığa geçerken de mutfakta fazla ıslattığım saç ekmeği vardı, götür de evde ziyan olmasın. Kocasını - Tamam, zaten mezarlığa geçerken, hoca hanımın evinin ve ilkokulun önünden geçiyoruz, tabi ki veririz.

Ayşe hanım, kocasının bu denli heyecanlanmasına; Öğretmen hanımın kocasından ayrılmasının, dul olmasının cazibesine kapıldığını kesin olarak anlamıştı, fakat öğretmen Yüksel hanımı incitip, onurunu

kırmadan nasıl söyleyeceğini bilemiyordu. Aradan bir saat geçmiş, aklına bir kez takılmıştı, ayakkabısını giyen Ayşe hanım, doğru hoca hanımın evinin yolunu tutmuştu. Öğretmen hanımın kapısına geldiğinde bahçede ki evin alaca benekli köpeği Gürbüz havlayınca hoca hanım - Gürbüz gel oğlum, hoş geldin Ayşe abla, biraz vaktim var sonra okula gidip çocuklar için ders kitaplarından imtihan soruları hazırlayacağım, ne iyi ettin de geldin. Tebessümle misafiri içeri davet eder ve - Ne içersin ablacığım, ayran, çay, kahve? Ayşe hanım - Ayran olsun, nasıl söylesem ki, bura ne için geldiğimi bilsen, belki de ayranı getirmezdin. Yüksel öğretmen - Olur mu hiç, ikram her ne ise getirirdim. Aslında gelişini tahmin edebiliyorum, Emin bey amca öyle değil mi? Başı ile evet anlamında cevap veren Ayşe hanım - Aman Yüksel hanım, buralar köy yeri adınızı çıkarırlarsa barınmanız zor olur, çocuklar yani öğrencileriniz sizi çok sevseler bile, burada çıkan bir dedikodu üç, üç iken beş olur.

Hoca hanım - Ablacım, genç yaşta dul kalmışsam kime ne, kimin tavuğuna kış demişim, öncelikle kişi kendini bilmeli. Kendi işimde, gücümdeyim, öyle ki, okulda geçirdiğim zaman, evde geçirdiğimden çok daha fazla. Evde hafta sonu geldiğinde, sağ olsun köyün hanımlarından ve genç kızlarından bahçeyi bellemeye, fide yetiştirmeye, hamur yoğurup, yoğurt mayalamaya kadar hepsini öğrendim, siz kendinizi ferah tutun, şayet evlenirsem evli bir adamla değil, dul biriyle evlenirim. Ben, tayinimi zorunlu olarak istemiştim. Çünkü çocuğum havale geçirip ölmüş ve eşimden de henüz yeni ayrılmıştım, hem küçük yavrumun acısı unutmak, hemde severek evlendiğim ama anne ve babamın tasvip etmediği, bina-aleyh çocuğumun ölümüyle beni suçlayan adamdan, yani eks eşimden üzerime aşırı derecede gelerek, birde beni cahillikle suçladığından dolayı ayrılmıştım.